

# Осіннє прощання

Тетяна Булат

А я сьогодні проводжала Журавлів...  
Вони летіли високо за обрій  
І їхнє жалібне, проникливе "курли"  
Навіювало на думки не добрі.

Вони летять у зовсім інший край землі,  
Де ніжне сонце, де тепло і світло.  
Летять в мороз, дощі, в туманній сірій млі,  
Дістатися туди, де завжди літо!

Спустились нижче, прошуміли над гіллям,  
"Хай долетять", — кричу слова пророчі.  
І хочу дати справжню силу Журавлям —  
Молюся я за них, закривши очі.

Немов почули молитви вони мої,  
Із силою полинули за обрій.  
А я лишилася чекати на землі  
Весни. І Журавлів моїх хоробрих.